

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Verwaltungsgericht Schwerin (Německo) dne 28. čer-
vence 2008 – Krzysztof Pesla v. Justizministerium
Mecklenburg-Vorpommern**

(Věc C-345/08)

(2008/C 260/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Schwerin.

Účastníci původního řízení

Žalobce: Krzysztof Pesla.

Žalovaný: Justizministerium Mecklenburg-Vorpommern.

Předběžné otázky

1. Je slučitelné s ustanovením článku 39 Smlouvy o ES, aby k určení rovnocennosti ve smyslu ustanovení § 112a odst. 1 a 2 Deutsches Richtergesetz (německý zákon o soudcích) došlo jen v tom případě, kdy je možné z předložených podkladů vyrozumět, že občan EU má znalosti a schopnosti, jaké jsou zkoušeny v rámci (německé právníkové) povinné odborné zkoušky podle ustanovení § 5 odst. 1 Deutsches Richtergesetz?
2. V případě, že bude na první otázku odpovězeno záporně: Stanoví článek 39 Smlouvy o ES, že kritériem pro posuzování rovnocennosti, které by bylo v souladu s evropským právem, je pouze ta skutečnost, jestli je univerzitní diplom občana EU získaný v EU spolu s dalšími jím předloženými doklady o absolvovaném vzdělání a zkušenostech srovnatelný z hlediska (intelektuální) úrovně vzdělání a náročnosti vzdělání s německou první právníkou státní zkouškou?
3. V případě, že bude i na druhou otázku odpovězeno záporně: Je slučitelné s článkem 39 Smlouvy o ES, pokud určení rovnocennosti ve smyslu ustanovení § 112a odst. 1 a 2 Deutsches Richtergesetz sice obsahově navazuje na povinný zkušební rozsah (německé právníkové) první státní zkoušky, ale s ohledem na již úspěšně absolvované právníké vzdělání jinde na území Společenství stanovuje jen o něco „snížené“ požadavky?

**Žaloba podaná dne 25. července 2008 – Komise
Evropských společenství v. Spojené království Velké
Británie a Severního Irsku**

(Věc C-346/08)

(2008/C 260/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: P. Oliver a A. Alcover San Pedro, zmocněnci)

Žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Spojené království tím, že odmítlo uplatnit směrnici 2001/80/ES⁽¹⁾ o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení na elektrárnu Lynemouth, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedené směrnice;
- uložil Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise tvrdí, že uhelná elektrárna v Lynemouth v Northumberland je spalovacím zařízením ve smyslu směrnice. Spojené království bylo původně téhož názoru, ale po radikální změně postoje to nyní vehementně popírá.

Spadá-li elektrárna Lynemouth do působnosti směrnice, jak tvrdí Komise, je jasné „stávajícím zařízením“ ve smyslu čl. 2 odst. 10 uvedené směrnice. Účastníci řízení se shodují v tom, že původní provozní licence byla udělena před dnem 1. července 1987. Podle Komise z toho vyplývá, že emise z dané elektrárny měly být v souladu s čl. 4 odst. 3 výrazně sníženy do 1. ledna 2008.

Komise tvrdí, že neuplatněním směrnice na elektrárnu Lynemouth Spojené království porušilo uvedenou směrnici. Skutečnost, že nedošlo k výraznému snížení emisí z dané elektrárny do 1. ledna 2008 je porušením práva Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 309, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 299.